

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἄρξην παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἐλεγεῖς παρασχόν ἐν τῇ χώρῃ φανερὰς ἐπηρεάσεις καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς καίθεα.

ΣΤΗΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἑβδομάς δραχμ. 75. Ἐξέφηνος δρ. 40. Τρίμηνος δρ. 22.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γράσια διατρί. 50.— Ἀμερικῆς δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ἄλλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξέφηνος καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗΝ Τῇ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου. ἄλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην ἰουλιουπόσε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐξαρκαίου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαγδάτικον

Περίοδος Β'.—Τόμος 32ος

Ἐν Ἀθήναις, 14 Νοεμβρίου 1925

Ἔτος 47ον—Ἀριθ. 50

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙ

[Μυθιστόρημα τοῦ Δοξαγοῦ DANRIT]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

— Κί' ὁ Πιπίνος; Κί' ὁ Μοχίλοφ;
— Ἔ, πολλὰ ζήῃς! Ἦθελες νὰ κουβαλήσω ὅλες τὶς γνωριμιές μας στὴ ναυαρχίδα; Τὸ πολὺ κύριε ἐλέησον...
— Ἕρξεις τὴν παροιμία. Μά, ἀκου νὰ σοῦ πῶ: αὐτοὶ θὰ φτάσουν εἰκοσιτέσσερις ὥρες νωρίτερα ἀπὸ μᾶς. Περιττὸ νὰ στείλουμε τηλεγραφήματα σὲ κείνους ποὺ μᾶς περιμένουν στὴ Μασσαλία. Ὁ Πιπίνος κί' ὁ Μοχίλοφ θὰ πάνε ἐκεῖ, θὰ δώσουν τὶς κατάλληλες πληροφορίες καὶ θὰ διευθύνουν στὸ Τουλὸν τὸν κόσμον ποὺ μᾶς περιμένει. Γιατὶ θὰ μᾶς περιμένει κόσμος δολιχί-ρος!..

— Τὰ κανονίζεις δλα στὴν ἐντέλεια! Γιὰ μιὰ στιγμή ἔκαμα καὶ γὼ τὴ δική σου σκέψη. Ἦταν μέγας πειρασμός νὰ ταξιδέψω μὲ τὴ ναυαρχίδα, μὰ δὲ θὰ εἶχα ποτὲ τὸ...

Κί' ἐπειδὴ ὁ Γιώργος πολεμοῦσε νὰ βρῇ τὴ λέξη, ὁ Παῦλος συνεπλήρωσε:

— Τὸ τουπέ, θέλεις νὰ πῆς; Ἔ, μὰ βλέπεις οἱ καλλιτέχνες τὶς χάνουν αὐτὸ τὸ πράγμα, κί' ἐγὼ δταν συλλογίζομαι τὸν πίνακα ποὺ θὰ ἐτοιμάσω, νοιώθω πὼς εἶμαι καλλιτέχνης ἀπ' τὴ κορφὴ ὡς τὰ νύχια!

Ἦτοτε ἀπὸ λίγες ὥρες, μιὰ βάρκα ὀδηγοῦσε τοὺς δύο φίλους στὴ ναυαρχίδα. Μὰ μόλις πᾶνσαν τὸ πῆδι τοὺς στὸ κατάστρωμα, τὸ γίλιο χάθηκε ἀπ' τὰ χεῖλιά τους.

Γιατὶ δλα καὶ—πάνω ἦταν σιωπηλὰ καὶ πένθιμα.

Κανεὶς θόρυβος δὲν ἀκουγόταν στὸ πλοῖο. Ὅλ' εἰς αὐτὲς φοροῦσαν τὴ μεγάλη στολὴ κί' οἱ ἀξιωματικοί, μὲ τὴ λαβὴ τοῦ σπαθιοῦ σκεπασμένη μὲ κρέπι, εἶχαν τὸ πένθος ζωγραφισμένο στὸ πρόσωπό τους.

Τὸ φέρετρο ἦταν τοποθετημένο στὸ κατάστρωμα τῆς πρύμνης, πλάι σ' ἕνα κα ὄχι, καὶ σκεπασμένο ἀπὸ ἄφθονους στέφανους καὶ λουλούδια, ποὺ τᾶχαν στείλει ἀπ' τὶς ἀποικίες, πρὶν προφτάσουν οἱ Γάλλοι νὰ τιμήσουν τὸν ἐνδοξο συμπατριώτη τους.

Μὲ τερᾶστια τρίχρωμη σημαία τύλιγε τὸ φέρετρο καὶ μπρὸς τὴ μεγα-

λόπρεπη κί' ἀπλὴν αὐτὴ εἰκόνα, ὁ Παῦλος Κουτυριὲ ἄρχισε τὸ ἔργο του.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἐπιλόγες

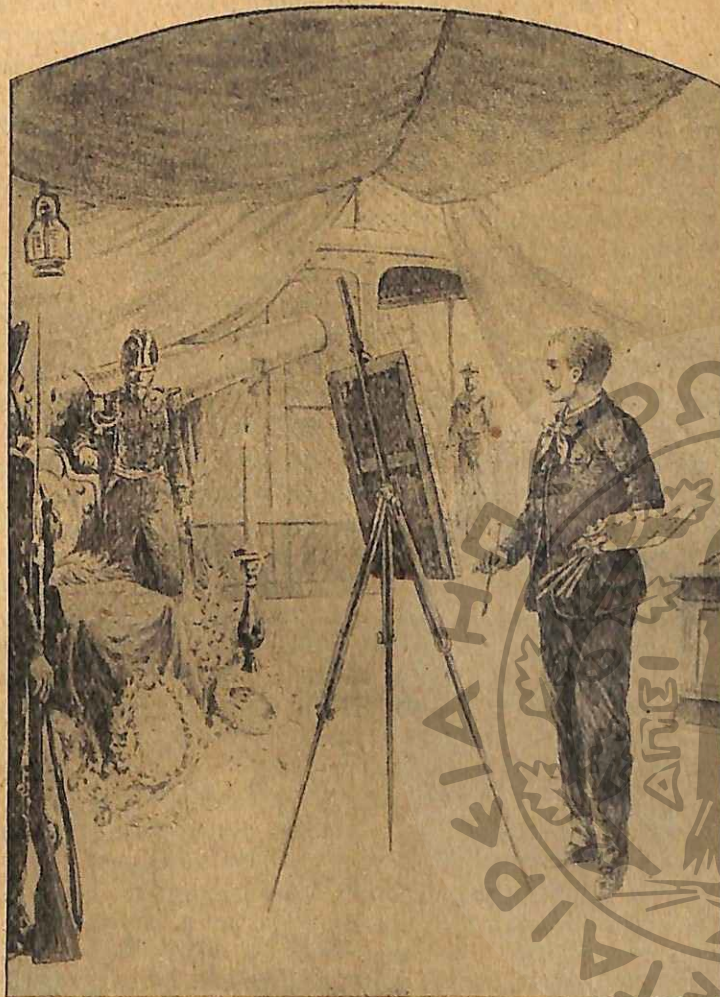
Ὅταν ἡ ναυαρχίδα περνοῦσε πλάι ἀπ' τὴ Σικελία, ἦταν Κυριακὴ. Στὸ πλοῖο ἔγινε ἐπίσημη ἡ λειτουργία, ὅπως συνειθίζεται στὸ ναυτικό, ὅπου ἡ ἀδιάκοπη ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου καὶ τὸ παντοτεινὸ ὄρθιο φάσμα τοῦ θανάτου, ἔχουν διατηρήσει, ἀνάμεσα στὸ σκεπτικισμό τῶν νεώτερων χρόνων, τὴ λατρεία πρὸς τὸ θεὸ τῶν πόλεμων καὶ τῶν τρικυμιῶν.

Ἡ λειτουργία ἔγινε πλάι στὰ κανόνια, ποὺ τὸ γυαλιστερό ἄσπρῳ τους καθρέφτιζε τὶς φλόγες τῶν κεριῶν. Ἦταν ἕνας ἐπιδημικὸς κί' ἀπλὸς μαζὶ διάκοσμος, τὰ τερᾶστια αὐτὰ κανόνια, οἱ ἀγγελιοφόροι τοῦ θανάτου, ποὺ μέσ' ἀπ' τὶς σκυθρωπὲς μπουκαπόρτες, πρόβαλλαν τὰ γυαλιστερά τους στόμια πρὸς τὸν ἄσπρον ὀρίζοντα τοῦ πελάγους.

Ὅλο τὸ πλήρωμα ἦτο μαζεμένο τριγύρω στὸ βωμό, καὶ ἀπ' τὶς δύο μεριεὶς εἶχε παραταχθῇ μιὰ φρουρὰ ἀπὸ ναῦτες, ποὺ τοὺς διοικοῦς ἦσαν σηματοφόροι.

Φάνηκε ὁ παπάς. Ἦταν νέος ἀκόμη, μὰ ἡ ἀρρώστια τοῦχε κυρτώσει τὸ ψηλὸ παράστημα κί' οἱ κακουχίες τοῦχαν ἀσπρίσει τὴ μακρὰ γενειάδα.

Ἀπὸ τότε ποὺ πέρασαν τὸ Σουέζ, ὁ Γιώργος Καρδινιάκ τὸν εἶχε μισοδεῖ νὰ σεργιανίζει στὴν πρύμνη μὲ τὸ βιβλίο στὸ χέρι, γιατί ὁ παπάς τοῦ πλοίου εἶχε τὴν καμπύλα τοῦ μακρὰ ἀπ' τὸ καρρὲ τῶν ἀξιωματικῶν, ποὺ οἱ διασκεδάσεις τους κί' οἱ συζητήσεις τους θὰ χτυποῦσαν ἄσχημα στὸ χαρακτήρα

«Ὁ Παῦλος Κουτυριὲ ἄρχισε τὸ ἔργο του...» (Σελ. 393, στ. γ')

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

Η ΦΙΛΗ μας Σύλον Ἀπελέρητον, — τί μετριοφροσύνη... στο ψευδώνυμό της! — θέλει, λέει, νὰ τῆς πῶ ποιὲς εἶναι κατὰ τὴ γνώμη μου, οἱ ωραιότερες Ἀσκήσεις. Αὐτὸν τὸν καιρὸ, φαίνεται, ἐτοιμάζει τὴν Συλλογὴν ποὺ θὰ στείλῃ γιὰ τὸ Διαγωνισμὸν κ' ἡ ἀπορία θὰ τῆς γεννήθηκε ἀπὸ τὴν προσήλωσή της σ' αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς πνευματικῆς ἐργασίας ποὺ ἔχει τόσα εἶδη, τόσες ποικιλίες, τόσες παραλλαγές: Αἰνίγματα, Σχήματα, Παίγνια, Ἀκροστιχίδες, Γρίφους καὶ καθεξῆς. Καὶ πάλι, καθὲν ἀπ' αὐτὰ τὰ εἶδη ἔχει κ' ἄλλα χίλια ἀπὸ τὸ Δεξιόγρφο ὡς τὸ Διττικὸ Αἰνίγμα, κ' ἀπὸ τὴν ἀπλὴ Ἀκροστιχίδα ὡς τὸν ποικιλόμορφον ἐκείνον ποὺ ὀνομάζεται Ἀκροστιχίδες Ἀκροστιχίδων. Ποιὸ ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ καλύτερο;

Ἄ, θάταν τόσο δύσκολο νὰ διαλέξῃ κανεὶς μέσα σὲ τέτοιο πλῆθος! Γι' αὐτὸ μὲ φαίνεται πὼς δὲν θάκανε σπουδαῖο λάθος ὅποιος θάλεγε ὅτι ὅλες οἱ Ἀσκήσεις εἶναι ὠραίες, ὅταν εἶναι... ὠραίες. Μὲ ἄλλους λόγους, καθεμιά στὸ εἶδος τῆς. Θέλετε ἀπλοῦστερο, κοινότερο, εὐκολότερο ἀπὸ τὸ Φωνηεντόλιπο; Κι' ἕνα μικρὸ παιδί μπορεί νὰ πάρῃ ἕνα γνωμικόν, ἕνα ρητό, νὰ τὸ γράψῃ χωρὶς φωνήεντα, νὰ βάλῃ ἀπὸ κάτω τὸν ὀνόματό του φαρδύ-πλατὺ καὶ... νὰ ποζάρῃ γιὰ συνθέτης. Κι' ὅμως, πόσες φορές δὲν μ' ἐνθουσίασαν καὶ Φωνηεντόλιπα! Γιατὶ ἦταν ὠραία στὸ εἶδος τους. Γιατὶ ὁ ἐξυπνὸς συνθέτης εἶχε διαλέξῃ ἕνα ρητὸ εὐκολό, πασίγνωστο, ποὺ ἄμα ὅμως τῷ ἄνθρωπῳ τῶν φωνηεντῶν του, σοῦ φαινόταν ἀγνώριστο, τὸ παίρνει γι' ἄλλο, τὸ διάβασε ἀλλοιῶτα, μπερδεύονταν, παιδεύονταν, ἀπελπιζόνταν, κ' ἔξαφνα, βρῆσκοντας τὴ λύση, τὴν τόσο ἀπλὴν, τόσο εὐκολὴν, εἶχε μὴν χαρὰ ἀνάλογη μετὰ τὸν κόπο σου Ἀκόμα θυμοῦμαι, — γιὰ νὰ φέρω παράδειγμα, — ὅταν πρωτοεἶδα αὐτό:

ν - δ - ε - δν - δ

Τί ἀγνώριστο πράγμα! τί παρεξηγήσιμο! πόσο μὲ βασάνισε! καὶ τί χαρά, στὴν ἀπελπίσιν μου πὼς δὲν θὰ τὸ λύνει ποτέ, ὅταν κατάλαβα ὅτι ἔξαφνα πὼς ἦταν, τὸ πασίγνωστο σωκρατικό: *ὅν οἶδα ὅτι οὐδὲν οἶδα!* Κι' ἀπὸ τοῦ ὅτι ἡ δυσκολία αὐτοῦ τοῦ τόσο εὐκόλου; Ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς ρητοῦ ποὺ ὅλες του οἱ λέξεις δὲν ἔχουν σχεδὸν ἄλλα σύμφωνα ἀπὸ ν καὶ δ, καὶ ποὺ ἡ λέξη οἶδα ἀπαντᾷ διὰ φορέας, κοτζῆ ρήμα ἀντιπροσωπεύοντο ἀπὸ ἕνα δ ξερό! Καὶ γιὰ νὰ ἰδῇτε τὴ

διαφορά, ἰδοὺ κ' ἐν ἄλλο Φωνηεντόλιπο ἀπὸ τὰ συνήθη:

μσθς - ρς - πς.

Τί εὐκόλο ποὺ διαβάζεται! Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος. Κι' ἕνα μικρὸ παιδί τὸ μαντεύει μετὰ τὴν πρώτην. Γιατὶ κάθε λέξη ἐδῶ ἔχει πολλὰ καὶ διάφορα σύμφωνα ὥστε, γιὰ νὰ τὴ διαβάσῃς, τὰ φωνήεντα εἶναι πιά περιττά. Κι' ἐπειδὴ τὸ ρητὸ εἶναι πάλι πασίγνωστο, μετὰ τὴν πρώτην λέξιν, μισθός, διαβάσεις ἄμεσως καὶ τίς ἄλλες. Μόνο ἂν τὸ ρητὸ ἦταν ἄγνωστο, νὸς ἢ παλὸ ξεχασμένο, ἢ Ἀσκήσις θὰ παρουσίαζε ἰσως κάποια δυσκολία.

Ἔτσι λοιπὸν κάθε Ἀσκήσις μπορεί νὰ εἶναι ὠραία ἢ ἀσχημὴ στὸ εἶδος τῆς, κ' ἂν εἶχα τόπο, θὰ σὰς ἐδειχνα πὼς καὶ μὴ ἀπλοῦστατη Ἀκροστιχίδα μπορεί νάχῃ τόση ὁμορφιά, ὅση δὲν παρουσιάζει συχνὰ ἕνα Μαγικὸν Γράμμα ἢ ἄλλο ὁποιοδήποτε δυσκολότερο καὶ πολυπλοκότερο εἶδος. Ὅλα, βλέπετε, εἶναι σχετικὰ. Τὸ ἀπόλυτο ἢ δὲν ὑπάρχει ἢ πολὺ δύσκολο βρίσκεται. Ὅπως δὴποτε, δὲν κάνει κανένας «ἐγκλημα καθοσιώσεως» ἂν ἔχῃ προτίμησιν γιὰ ἕνα ὀρισμένον εἶδος. Ἄν θέλετε μάλιστα νὰ μάθετε καὶ ποιὸν προτιμῶ ἐγὼ, σὰς τὸ λέω τώρα χωρὶς καμμιὰ ντροπὴ: Τὸ Δαιτὶ Αἰνίγμα, τὸ Διττικὸν, μάρτυρες καλότερα. Ὅταν εἶναι, ἐννοεῖται, ἀπὸ τὰ ἐπιτυχημένα. Ἐχει τόση ἐξυπνάδα στὸν ὀρισμὸν, ποὺ εἶναι συνήθως μὴ παρομοίωση καὶ, καμμιὰ φορά, τόση ποίησις καὶ τόση φιλοσοφία! Νὰ σὰς φέρω παράδειγμα:

Ἔνα πιατάκι μέλι

Ἀλείφει ὅλο τὸν κόσμον.

Τί νὰ εἶναι τάχα αὐτὸ τὸ λίγο μέλι, ποὺ φτάνει νὰ λείψῃ ὅλο τὸν κόσμον; Ὁ ἥλιος, παιδιά μου! Θὰ τὸ βρῖσκετε ποτέ; Κι' ὅμως δὲν μπορεί νὰ ναι τίποτα ἄλλο. Τὸ πολὺ-πολὺ τὸ φεγγάρι. Κι' ἐπειδὴ δὲν μπορεί νὰ ναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸν ἥλιο ἢ τὸ φεγγάρι, καθέννας μὲ κάποια σκέψιν θὰ τῷ βρῖσκε. Πραγματικῶς, ὁ ἥλιος, ὁ ἀπειρομέγθεος ἥλιος, ὁ τεράστιος, δὲν μοιάζει, δὲν φαίνεται, σὰν ἕνα πιατάκι μέλι; Καὶ τὸ πιατάκι αὐτό, ἀνεξάντλητο, δὲν ἀλοίφει, δὲν βάφει μελὶ χρώμα, ὅλο τὸν κόσμον; Τί ὁμορφὴ παρομοίωση! τί ἐξυπνὴ, τί πρωτότυπη καὶ τί ποιητικὴ! Μόνο ἕνας λαϊκὸς ποιητὴς μπορούσε νὰ τὴν κάνει. Γιατὶ, πρέπει νὰ ξέρετε, δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερος φιλόσοφος ἀπὸ τὸ Λαόν. Τὰ τραγούδια του, οἱ ἱστορίες του, οἱ παροιμίες του, τὰ αἰνίγματά του, — *παραμαντέματα* τὰ λέει, — εἶναι ἀριστουργήματα.

Ἰδοὺ κ' ἄλλα λαϊκὰ ἢ δημώδη αἰνίγματα:

Ἀεὶς νυχάτος
Νυχποδαράτος
Περπατεῖ καὶ κρίνει

Τὴ δικαιοσύνη
Καὶ τὴν τριχὰ σπίζει
Γιὰ νὰ βρῇ τὸ δικίον.

Εἶναι τὸ καντάρι. Οἱ γάντζοι του οἱ μυτεροί, οἱ γαμποί, ἔκαμαν τὸν ποιητὴ νὰ τὸ παρομοιάσῃ ὠραϊότατα μετὰ αὐτὸ νυχάτο. Ἀλλὰ τὸ καντάρι ζυγιάζει, ἄρα κρίνει τὸ δικίον τοῦ καθενός. Κι' ἡ Δικαιοσύνη, ἡ θεὰ, μετὰ ζυγαριὰ στὸ χεῖρ παριστάνεται, — τὴ ζυγαριὰ ἐκείνη ποὺ πραγματικῶς «σπίζει τὴν τριχὰ» ὡς νὰ λείψῃ κ' ἡ ἐλάττωσις κλίσιν ἀπὸ τὸνα μέρος ἢ ἀπὸ τ' ἄλλο, καὶ νάρθουν καὶ τὰ διὰ τὴν ἴδια ἀκριβῶς ὀρίζοντα γραμμὴ: αὐτὴ τριχὰ!

Ἀψυχο ψυχὴ δὲν ἔχει

Μὰ ψυχὴς παίρνει καὶ τρέχει.

Τὸ πλοῖο ἢ καὶ τὰμάξι. Στὴν διατύπωση ἐδῶ τοῦ ὀρισμοῦ, εἶναι ὠραία ἢ χρῆσις τῆς λέξης *ψυχὴ* μετὰ τὴν ὁμοίαν τῆς λέξης *ψυχή*, δηλαδὴ εἶναι ἄψυχο ἄλλα παίρνει *ψυχὴς*, δηλαδὴ ἀνθρώπου, νομάτου. Τέτοια παιχνίδια, λογοπαίγνια νὰ ποῦμε, σὰ λαϊκὰ συναντοῦμε συχνά.

Δὲν ἔχω τόπο γι' ἄλλα. Μὰ γιὰ μένα αὐτὲς εἶναι οἱ ωραιότερες «Ἀσκήσεις». Μελετήστε καλὰ τὰ Δαιτὰ Αἰνίγματα. Αὐτὰ θὰ σὰς μάθουν τὸν τρόπο, τὸ μυστικόν, νὰ κάνετε καὶ σῆς ὠραία δικὰ σας. Σὰν κ' αὐτὸ π. χ. τὸ γνωστὸ σας, ποὺ δὲν εἶναι λαϊκόν:

Μυστήριον τὸ αἰνίγμα

Μυστήριον κ' ἡ λύσις

Καὶ θὰ ἐξηγῶ μυστήρια

Ἄν μάναγραμμάτισον.

Ἀναγραμματισμός: Γάμος-Μάγος.

Δὲν παίζει ὁμορφα μετὰ τὴν λέξιν μυστήριον; Καὶ δὲν εἶν' ἐξυπνο κ' αὐτὸ σχεδὸν σὰν ἕνα λαϊκόν;

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΣΚΟΠΟΣ ΧΑΜΕΝΟΣ

Ἐκείνες τὶς ἀτμοφαιρικές ποὺ προμηνῶν τὶς ἑσπερίες, καὶ ποὺ τ' ἀέθλι πάει νὰ φοιῇ, ποὺ ἀέθλια ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὴν βραδυὰ γίνεται μέσα στὴν καρδίαν πικρὰ καὶ κάματος καὶ πλῆξη,

ἐγὼ, δὲν ἔμοιασα ποτέ μετὰ τοὺς μικροὺς τραγουδιστὰς ποὺ, κάθε βράδυ σὰ σχολᾶνε, ἀπ' τὰ παρὰθυρα περνοῦν, ποὺ ἀφανίζονται ἀνέμοι τὰ σφαλοῦν, καὶ τὸ γοῦδον, πολλοί, καὶ πάντες...

Κάτω ἀπ' τὸν ἔντονον οὐρανόν, τί μ' εἶχε κάνει νὰ ποῶν κ' ὡς τόσος νὰ σπαίνομαι, ἔμένα; κ' ἀποζητοῦσα μοιρασιά ἀπ' τὴν δικήν τους ἑσπασία μετὰ τὰ τραγούδια, ἐγὼ, τὰ ξένα.

Δούλευα μέσα μου νὰ πῶ κ' ἐγὼ — ποῖος ξέρει — ἕνα σκοπὸν... Κι' ὅσο κ' ἂν τρέβει κ' ἂν μαζώνει τὰ χέρια μου, ὅμως δὲν μπορεῖ, μέσα μου ἢ φούχτα σου νὰ βρῇ καὶ τὴν ψυχὴν μου ποὺ κρυώνει.

ΓΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

[Ὁ ἀγαπητὸς μου παλιὸς φίλος κ. Ι. Α. Βερναρδὸς, ἀξιοματικὸς σήμερον, ἔγραψε ἕνα ὄρατο βιβλίον, ἀνεκδοτὸ ἀκόμη, μετὰ τὴν ἀναμνήσεως τῆς αἰχμαλωσίας του στὴ Μικρασία. Ἀπὸ τὸ βιβλίον αὐτό, μετὰ παραχώρησιν νὰ πρωτοδημοσιεύσῃ τὰ τελευταῖα αὐτὰ κεφάλαια ποὺ περιγράφουν τὴν ἐπιστροφὴν. — Σ. τ. Δ.]

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ

XXIII. — ΧΑΙΡΕ, ΣΜΥΡΝΗ!

Ἦταν ἡ ὥρα διὰ ἀπ' τὸ μεσημέρι ποὺ ἐννοίωσα τὸ καράδι ν' ἀπομακρύνεται σιγά-σιγά ἀπ' τὴν Πούνταν, ἐνῷ τὸ σφύριγμα τοῦ καπετάνιου κανόνιζε τὸ τράδηγμα τῶν ἀγκυρῶν καὶ ὅλο τὸ πλήρωμα ἐργαζότανε γιὰ τὸ ταξίδι.

Τὰ ἄλλα παιδιά βουλευτήκανε στὴ θέσιν τους καὶ λιγοστοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀκουμπισμένοι στὰ πλευρὰ τοῦ καραβιοῦ, κοιτάζανε τὴ Σμύρνην.

Ἀνεβασμένοι κ' ἐγὼ στὴ γέφυρα σκεπτόμουν τὰς ἀγωνίες μας: ἔπειτα ἡ ματιά μου ἀγκάλιασε τὰ ἐρείπια τῆς Σμύρνης, καὶ δὲ μπόρεσα νὰ κρατήσω τὰ δάκρυά μου στὸ ἐξελίσματα τῶν ἀναμνήσεων.

Ἀνάμεσα στὰ γκρεμίσματα, ξεχωρίζω τὴν ἁγία Φωτεινὴν, τὴν ἁγία Αἰκατερίνην, τὸν ἅγιον Νικόλαον, τὴν Εὐαγγελίστρια καὶ δεκάδες ἀκόμη ἐκκλησιῶν, ποὺ ποιεῖ ξέρετε πόσα χρόνια θάχουν πεσμένο στὸν τροῦλλον τοῦ Σταυροῦ, ἐνῷ ἡ ἡμισέληνος θὰ κυματίζει ὑπερήφανα ἀπάνωθ' αὐτοὺς!

Στὸ βάθος, μέσα στὴν πλούσια πρασινάδα τοῦ κάμπου, ξεχωρίζω τὸν Παράδεισον, τὸν Πουντζά, τὸ Μερσινλή καὶ πῶς πέρα περναῖ μπροστά μου ὁ Τσεσμέ μετὰ τὰ δροσερὰ του περβόλια καὶ τ' ἀφθονὰ νερά!...

Τὸ καράδι κυλᾷ στὴν ἡμερὴν θάλασσα κ' ἐγὼ μὲ δυσκολία ἐξοκλῶ τὰ μάτια μου ἀπὸ τὴν πανέμορφη κελὴν ἀκρογιαλιά, ποὺ μετὰ συνδέουν μ' αὐτὴ τὸς ἀναμνήσεις...

Χαῖρε Σμύρνη! μουρμουρίζω μετὰ τρεμάμενο χεῖλι ἀπ' τὴν συγκίνησιν, καὶ μὲ βιαστικὸ κίνημα σκουπίζω ἀπ' τὰ μάτια τὰ δάκρυά μου...

Μένεις καὶ πάλι στὰ χέρια τοῦ Τούρκου, ἀπὸ ἀπ' ἄκρην σ' ἄκρην σπαράχτηκες ἄγρια, ὅταν αὐτὸς περνοῦσε... Τὴν ὁμορφίαν σου ὅμως αὐτὸς ἢ τὰ χρόνια δὲν θὰ μπορέσουν νὰ σβύσουν.

Ἐκεῖνο πρὸ πάντων ποὺ βαθεῖα στὴν καρδίαν μας εἶναι ζωγραφισμένο γιὰ σένα, ποῖος νὰ ἐξαφανίσῃ;...

Θὰ λειτουργήσουν καὶ πάλι στὲς ἐκκλησιῶν σου τοῦ Χριστοῦ μας οἱ δοῦλοι, καὶ θάρθει μέρα ποὺ χαρμόσυνης κωδωνοκρουσίης θὰ βροντοφωνάζουν τὴν ἀνείπωτην χαρὰ τῆς λευτεριάς σου!

Καὶ τότε οἱ Τούρκοι μακριὰ, πολὺ μακριὰ θὰ φεύγουν ἀπ' τὴν ἐκ-

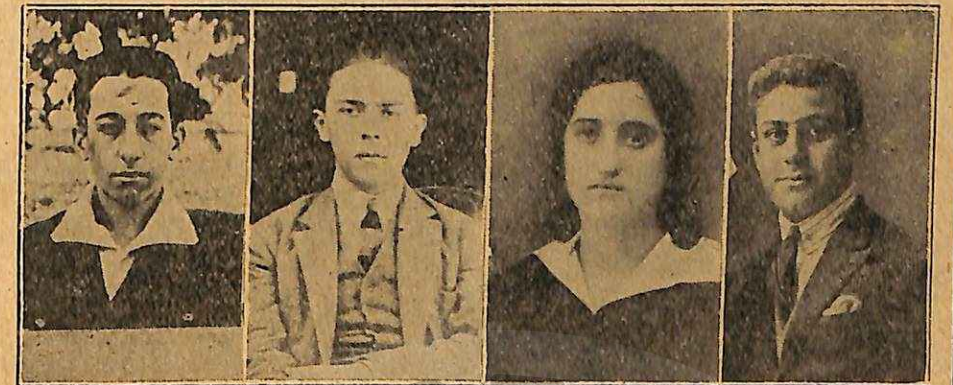
δίκησιν, ποὺ τὸ ἀδικοχυμένο αἷμα μαρτύρων θὰ ζητήσει νὰ πάρῃ!

Χαῖρε Σμύρνη! γλήγορα, πολὺ γλήγορα θὰ γυρίσουν πίσω τὰ ξενητεμένα σου παιδιά, νὰ θάψουν τοὺς νεκροὺς των, νὰ ξαναχτίουν τὰς ἐκκλησιῶν, νὰ γεμίσουν καὶ πάλι τὴν τραγικὴν ὁμορφίαν σου.

XXIV. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ!

Κι' ὅταν πιά θαμπὰ φαίνονται στὸν ὀρίζοντα μιὰ μαύρη γραμμὴ, ἐκεῖ ποὺ ἦταν ἡ Σμύρνη, γύρισα τὸ κεφάλι μου ἐμπρός, σκουπίσα τὰ δάκρυα ἀπ' τὰ μάτια μου, καὶ μ' ἕνα στεναγμὸν ποὺ βγήκε σὰν σφύριγμα ἀπὸ τὰ στήθη μου, ἔμεινα κοιτῶντας ἀφηρητῶς.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

1) ΠΑΥΛΟΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ (Ἐπὶ ἀλλοτρίᾳ Πόλει) ἐκ Μ. Ἀσίας. Γ' Βραβεῖον ψευδωνύμων εἰς τὸ Δημοψήφισμα τοῦ 1923. — 2) ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΙΔΙΩΤΑΚΟΥ (Ἰλίου) ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Α' Βραβεῖον Εὐσεβίων τοῦ 1921. — 3) ΘΕΑΝΩ Θ. ΜΑΚΡΗ (Γαλατσία) ἐκ Ἀργυροπόλεως. Β' Βραβεῖον Ἐκλογέων εἰς τὸ Δημοψήφισμα τοῦ 1923. — 4) ΜΑΡΚΟΣ Β. ΜΑΛΛΙΑΡΑΚΗΣ (Τρελλοῦ Ἀέρος) ἐκ Ἀλεξανδρείας. Γ' Βραβεῖον Ἐκλογέων εἰς τὸ Δημοψήφισμα τοῦ 1923.

μένα τὴν βελουδένια θάλασσα μετὰ τὰς ροδόχρους ἀνταύγειας τοῦ ἡλίου στὴ γαλανὴν τῆς ἐπιφάνειαν.

Πολλὴν ὥρα εἶχ' ἀπομονωθῇ καὶ ζοῦσα μετὰ τὰ περασμένα, καὶ ὅταν πιά ὁ ἥλιος μετὰ τὴν θάλασσαν ἐνωθήκανε στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντος μ' ὁλόχροση γραμμὴ, ὅταν σιγά-σιγά τὸ δειλινὸ ἐρχότανε διπλωμένο στὴν αὐρὰ τῆς θάλασσας, σήκωσα ψηλά τὸ κεφάλι: τότε ἐννοίωσα πὼς ἦμουν πιά Ἐλεύθερος!

Τὰ ἡλεκτρικὰ λαμπιόνια φωτίσανε τὰς καμπίνας καὶ τὰ κατάρτια τοῦ καραβιοῦ, ποὺ ἐφευγε πιά μετὰ τὴν ταχύτητά του σχίζοντας τὰ μουντὰ κυματά.

Ὁ κρότος τῆς μηχανῆς, τὸ ἀνάσασμα τοῦ ἀτμοῦ, τὸ σφύριγμα τοῦ ἀνέμου ποὺ περνοῦσε τὰ σκοινιά μετὰ δύναμι, ὁ ἀφρὸς τῆς θάλασσας μετὰ νανουρίσανε, ὅταν ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ σὲ μιὰ γωνίαν τοῦ καταστρώματος, ἔχοντας τὸ κεφάλι ζαλισμένο...

Μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας, τὸ

γοργόφερτο πούλι τῆς λευτεριάς πετοῦσε, καὶ στὲς φτερούγες του κοιμόντουσαν ἀμέριμνοι, πιά, οἱ χτεσινὸι σκλάβοι.

XXV. Η ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ!

Σὰν ξημέρωσε, ἀνέβηκα στὴ γέφυρα ὁ οὐρανὸς ἦταν θολωμένος, καταχνιὰ σκέπαζε τὸν ὀρίζοντα, καὶ τὴν ἡρεμὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης διέσχιζε μετὰ μεγάλη ταχύτητα τὸ καράδι, ἐνῷ οἱ ἀνυπνισμένοι μηχανεῖς τοῦ ἐξακολουθοῦσαν τὴν θορυβώδη ἀνάσα τους.

Τὸ πλήρωμα καθάριζε μετὰ βιασύνην τὸ καταστρώμα...

Ἀπὸ τὴν νύχτα εἶχαμε μπῆ στὰ ἑλληνικὰ νερά, καὶ σὲ λίγες ὥρες θ' ἀν-

τικρύζαμε τ' ἀκρογιαλίας τῆς Ἀττικῆς! Ἡ καρδιά μου, γεμάτη εὐτυχία, λαχταροῦσε τὴν εὐχάριστη προσδοκίαν τῆς ἱστορικῆς στιγμῆς ποὺ θὰ ξανάβλεπα τοὺς δικούς μου.

Καὶ ὅταν ὁ ἥλιος σκόρπισε τὰς χρυσὲς τοῦ ἀχτίδος στὴ γαλανὴν θάλασσαν, ὅταν ὁ οὐρανὸς φάνηκε γελαστός ψηλά, ἕνα σφύριγμα τοῦ καπετάνιου ἔδωσε σύνθημα:

Ἡ γαλανόλευκη στήθηκε ψηλά, στὸ μεσαῖο κατάρτι καὶ στὴν πλώρη...

ἕνα ρίγος πέρασε ἀπ' ὅλο μου τὸ κορμί, τὰ μάτια μου θαμπώσανε ἀπὸ μιὰν ἁγίαν συγκίνησιν καὶ κάποια γλυκειὰ μουσικὴ χάιδεψε τ' αὐτιά μου, σὰν νάταν ὁ ἑθνικὸς μας ὕμνος, ὁ ὕμνος στὴν λευτερίαν!

(Στὸ ἐρχόμενο τὸ τέλος) Ι. Α. ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ

φίλους της: "Ιον (ναί, εἶσαι δι-
καιολογημένη καὶ χαίρω πὸς τὸ
ἐμπόδιο ἦταν τόσον εὐχάριστο· φω-
τογραφία θὰ μοῦ σταίλῃς μόνον
δταν πάρῃς Α' Βραβεῖα, πὸς δὲν
θαρρήσῃς βέβαια, ἀφοῦ μοῦ ὁπό-
σῃσαι περισσότερον καὶ (μου) "Ελ-
ληνικήν "Αναγέννησιν (ἔλαβα
κι' ἐφέτελεσα δὲν εἶδες διὰ κομ-
μάτια γιὰ τὴ Σ. Σ. Σ. δέχομαι
τώρα κι' ἐπὶ Π. Πνεύματα μπορεῖ
κανεὶς νὰ στείλῃ πάντα;) Μῖναν
Χρόνῃ (εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ ἐξ-
σπάσμα καὶ χαιρετῶ τὴ νέα μου
φίλῃ· χαίρω πὸς τοῦ χρόνου θὰ
λῶθῃς μέρος στὸ Διαγωνισμό·) "Α-
τὸν τῆς Σελίδος (σὲ συγχάρι-
μα γιὰ τὴν εἰσδό σου στὸ Γυμνάσιο
κι' εὐχομαι ἀκόμα πὸς θριαμβευ-
τική τὴν ἔξοδ· τὸ "Τεχνος" τὸ
ἔστειλα μόλις ἐξεδόθη, δηλ. τὴν
28 "Οκτωβρίου") Μαρίαν Παπα-
γεωργίου (εὐχαριστῶ καὶ χαιρῶ)
Δωγμένο Προσφυγόπουλο (ἔλα-
βα, εὐχαριστῶ μὲ συγκίνησε τὸ
γράμμα σου καὶ σὲ εὐχάρησα μὲ
τὴν καρδιά μου νὰ γίνουν γρήγορα
αὐτὰ πὸς ποθεῖς) Μικρὸν Πυγ-
μάχον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, συμμο-
ρφόθηκα) "Ἡρώϊκὴν Φέσσα (εὐ-
χαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ ἐξσπάσμα)
ναί, κάποτε θὰ ξαναδημοσιεύσω
καὶ τὴν ὥρα "Μιχρούλια" βέβαια,
στὸς διαλόγους τῶν δηγημάτων,
κάθε πρόσωπο πρέπει νὰ μιλήῃ ὡς
τὴ γλώσσα του· ἀλλ' ἀπὸ τὸ ὦ!
ὡς τὸ εἶ ἡ διαφορά εἶναι τόσο μι-
κρή, πὸς ὅταν πρὸς τὸ ἔξῃ κανεὶς,
μπορεῖ νὰ πᾶρῃ καὶ τὸ ἕνα γιὰ τὸ
ἄλλο) Σανθίπην Κ. Ι. (ἔλαβα,
εὐχαριστῶ δὲν εἶναι ἀνάγκη συγ-
γνώμης, καὶ μάλιστα λύσης, γιὰτὶ
ἔξῃς κι' ἐκτιμῶ τὴς περιστάσεις
πὸς κάνουν κάποτε τοὺς φίλους
μου νὰρροῦν χωρὶς νὰ θέλουν)
Φάλαιναν (σὲ γέλασε ὁποιος σοῦ
τότε· τὰ ψευδώνυμα εἶναι μυστικά
καὶ ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσα ἐγὼ νὰ
πῶ τί ψευδώνυμο ἔχεις ἡ δαίνα ἡ ὁ
τάδε) Δημ. Χ. Παπαϊωάννου (ἔ-
λαβα, ἔστειλα· τὸ "Δελφινάκι" θὰ
τελειώσῃ στὸ φύλλο τῆς 28 Νοεμ-
βρίου· στὸ "αὐτόγραφο" τῶν Μ. Μυ-
στικῶν μπορεῖς νὰ γράφῃς ἕνα ολο-
δήποτε γνωμικὸ πὸς νὰ ἀράσῃς·
καιρὸς παντὶ πράγματι, νόαι καὶ
τότε πρῶτες, ἀδικίαν μῖσις κτλ.)
Σολάνδ, (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, ἔστει-
λα 10 τετράδια) "Ελ. "Ιγγ. (δὲν
ἀκόμα) εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λό-
για) Τσοῦχτραν (ἔχεις δικίον· κατὰ
λῆθος σὲ ἀπτεῖς ἄματα τοῦ 217
Δ. Δύσεων, πέρασε στὴ Μεσαία
Τάξη, ἐνθ' εἶσαι μόνον 11 ἐτῶν· δὲν,
τὰ φύλλα αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν)
Πέλοπα (βραβεῖον ἔστειλα· περὶ-
μένω φωτογραφία) Εὐτυχισμένην
"Υπαρξιν (ἔλαβα, εὐχαριστῶ)
"Ερμάνην (διὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ
ψευδῶν ἀπαίτονται 10 δρ., στεί-
λε καὶ μαζί μὲ τὴν συδρουήν)
Βάτον (ἔστειλα) Γεώργιον Φανί-
τισον, Αἰκλὸν κτλ. κτλ.

Τὸ πρῶτον κατῆκον
τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶ-
ναι ἡ ἐγκαιρὸς ἀνανέωσις
τῆς συνδρομῆς του.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 222ου Διαγωνισμοῦ.
Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι 14 "Ιανουαρίου)

735. Δεξιόγραφος

Τὸ ζῶον αὐτὸ ἐξιστά νερά,
Τὰ ἄνθη αὐτὰ εὐωδιάζουν...
Καὶ πλὴ μακεδονική
Τὰ δυὸ παροισούζουν.

Χουσμάλουσα τῶν Σφρακιῶν

736. Στοιχειόγραφος

Τὶ θηρίο! ἂν τὸ ἴδῃς
Θὰ τρομάξῃς καὶ θ. φύγῃς.
Δυὸ τὸν γραμματ' ἀφαιρεῖς;
Μιά θεότητα ξανοίγεις.

Γραφέλα

737. Μεταγραμματισμός

Πόσα, θέ μου, θάμματα
Καὶ μ' αὐτὰ τὰ γράμματα!
"Ενα ἀλλάζει μὲν θεά
Καὶ φωνῇεν καινὰτε!

Ἀφροίμω Κῦμα

738. Δημῶδες Αἶνιγμα

Σὸ φίδι σφυρίζω
Σὰ βῶδι μουγγρίζω
Καὶ πόδια ἂν δὲν ἔχω
Σὲν ἄλλοιο τρέχω
Ζωὴ ξένῃ φέρνω
Ἀφίνω καὶ παίρνω.

Ναπολέον

739. Ρόμβος

* = Φωνῇεν.
*** = Πρόθεσις.
***** = "Εξ τοῦ ἀπεί.ω.
***** = Ωραῖος θεός.
***** = "Οὗ κῆτος λαός.
*** = Ροδωδάκτυλος.
* = Φωνῇεν.

Καὶ καθέτως τὸ ἴδιον.

Ἡλιοτρόπιον

740. "Επιγραφή

ΕΣΑΩΒΕΑΔΑΙΠΤΝΘΙΕ

Μόλις θὰ τὴν ἀτενίσῃ

Καλὸς λύτης θὰ τὴ λύσῃ.

Ἀρχιδιάβολος

741. "Αριθμητική διὰ Λέξεων

Βασιλεῖς τῆς Κελχίδος—ἀντω-
νυῖα = ἄρθρον + (μέρος τοῦ ἄν-
θους—μέλος τοῦ προσώπου =)
πλανήτης + (ὡς ἄγγιον—γῆ καλ-
ιερογνημένη =) πλάσμα ζῶν.

"Αθροισμα ὑπολοίπων: Πόλις
τῆς Πελοποννήσου.

Ἄννα Στ. Βεϊνόγλου

742. Διπλὴ Ἀκροστοιχία ἐκ

Συνωνύμων

Να εὐρεθοῦν συνώνυμα τῶν κά-
τωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὰ
μὲν ἀρχικά τῶν ἀποτελοῦν μεγάλ-
ον φιλόσοφον, τὰ δὲ δευτέρω
τῶν γράμματα μεγάλην θέναν:

Διάβολος, κέρδος, ἰσχύς, τριαν-
τάφυλλον, κόλασις, ποινή, κατα-
στροφή, σπουδαίος.

Εὐδοκίμης Παζινός

743. Φωνηεντόλιπον

πς μ-πς-σ'-δρ-ν-σ-π-πος-φγς

Πολύμητις "Οδυσσεύς

744. Γρίφος

"Ελληνες καὶ Θ Κ Κ
Τ "Αγγλοι ὄναι σ' Ρά
"Εβραῖοι ὄναι Κ Κ
"Ελλάδα

Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

745. Homonymes

Le même mot signifie
Deux choses différentes:

Une couleur éclatante,
Belle fleur odorante

Μαργαρίτα

746. Acrostiche

Les premières lettres des mots
ci-dessous forment une bête
féroce:

1, Héros, roi d'Athènes; 2,
Ile Ioniennne; 3, Fleuve d'
Asie; 4, Fleuve de France;
5, Poète dramatique grec.

Ἀνδρῆας Κρίνος

ΑΥΣΗΙΣ

τῶν Πνευμ' Ἀσκήσ. τοῦ φύλλ. 35

529. Καταρροή (κατὰ, ροή.)—

530. Λάλα (λά, λά.)—531. Σκύ-

ρος-Κύρος.—532. Σκύρος-σκάρος.

—533. Ἀρχαῖος-Ἀρχαῖα.

534. Κ Ι Α 535. ΙΕΡΟΥ-

Α Σ Ι Σ Α Λ Η Μ

Ν Π Ν (Ἑρμῆς, ρή-

Π Α Ν Α Μ Α Σ μα. οὐρά, νῖος

Β Ν Δ Σολαμῆς, Ἀ-

Α Ι Α σουρία, Λά-

Α Α Σ ορσα, Ἡλί-

ος. Μήλος)—536. Γηράσκω ἀεὶ

διδασκόμενος.—537. Μίσει τὸ τα-

χὺ λα' εἶν.—538. Ὁ διάβολος ἔχει

πολλὰ ποδάρια. (ο διὰ βολ. ὦ, αἱ.

γὶ πολλὰ ποδάρια.)—539. Marie

(ΕΜΜΑ, RIEZ...)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πλὺ λέξεις μὲ
ἀπλὰ στοιχεῖα δρ. 6 (τὸ ἐλάχιστον τί-
μημα.) Πέραν τῶν 10 λέξεων 60
λεπτά ἡ λέξις, μὲ πλάγια δὲ στοιχεῖα
λεπ. 70 καὶ μὲ μεφαλαία δρ. 1.
"Ο χωριστὸς στίχος δρ. 3.
Ἡ προσηλωμένη εἶναι ἀπαράτητη.

(ΚΕ'—1292)

Ἀπ' τὴς ὁμορφῆς κακοτόλμας πὸς ἔλαβα
ἔξωρξω τῆς ΤΑΝΙΑΣ καὶ ΒΙΟΛΕΤ-
ΤΑΣ εὐχαριστώντας δλους.—ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

(ΚΕ'—1293)

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΣ"

Ἀτελέσας ἐν θριάμβῳ εἰς τὰς στή-
λας τῆς "Διαπλάσεως", διοργανώ-
σας ἀκαταμάχητα μέλ', νικήσας τοὺς
ἀντιπάλους του, καὶ τέλος συναποκο-
μίσας τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις γιὰ
δλους Σας, διαλύεται ἀποχαριζώντως
ἐχθροῦ καὶ φίλου.

ΓΕΙΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ΓΕΙΑ ΣΑΣ
Τ' ΑΛΕΡΦΙΑ ΣΑΣ: ΟΙ ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΛΙΤΕΣ.
(ΥΓ. "ΑΦΑΝΕΙΣ"... Ἀργὰ ξυπνή-
σατε, νήπια...)

(ΚΕ'—1294)

Γιού-Γιού, τιμὴ καὶ χαρὰ μου ἔνα
τετραδιάκι σας μέσον "Διαπλά-
σεως".

Κῦμα Θεομαῖνον

(ΚΕ'—1295)

Ρέπορτο, δώσατέ μου διεφθαρμένον
Σανθὴ Νεράδα, ἔλαβε;—ΣΟΛΑΝΖ

(ΚΕ'—1296)

Ἀπ' τῆς Λεμεμβοῖας
Αἱ: ΓΕΝΩΣΙΣ ΒΥΚΟΛΑΚΩΝ: !
!! ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΙ !!

(ΚΕ'—1297)

Νύμφη τοῦ "Ἐβρον, Σύλλογος Πιερό-
των, ἀκόμα περιμένω βραβεῖον καὶ
ἀντίτιμὸν λαχέων.—ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ

(ΚΕ'—1298)

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣΣΑ, δέχομαι. Λιθεῖν-
σις; ΠΑΛΙΑΤΟΙ, ΠΙΕΡΡΟΤΟΙ, βραβεῖα
περιμένω.

Γλυκὸ Χαμόγελο

(ΚΕ'—1299)

Ἀποτελέσματα διαγωνισμοῦ, Λάβαμε
41 κάρτες. Βραβεύτηκαν: Σχημαῖον
δ "Αφρικανός, Νύμφη τοῦ "Ἐβρον,
Ἀντωνίου, Ἀραβὰς, Σαπφώ, Παιγ-
νήτισσα "Ουλά. Ἐκτιμῶνται: Πιε-
ρότοι, Παλιάτοι, Προσηλωμένοι, Γλυ-
κὸ Χαμόγελο, Ἀσπὸν Λουπὴν. Στεί-
λατε διευθύνσεις καὶ 3 δρ. ταχυδρο-
μικά. Λοιποὺς ἐπερευχαιροῦμεν.

(ΚΕ'—1299)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΑΛΙΑΤΩΝ

ΠΟΛΙΑΡΧΕ ΝΕΜΕ, Πολλὰ φορὲς τὴς
ἔφαγες, γινώσκω δὲν ἔβαλες·
γι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν σοῦ ἀπαντοῦμε
κι' ἀπὸ τώρα σὲ περιφρονούμε. "Ἡτι-
θῃς· δὲν μὲς ἀπεκάλυψες· λοιπὸν σιωπῇ.
ΝΙΡΒΑΝΑ, Ἄλλα ξυνησμένα ἀπ' ἐδὼ
δῆχουμε καθὼς φαίνεται, ἂν στίς
ἀνοήσιες σας ἀκούῃ ἐπιμένετε.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΥΚΟΛΑΚΑ, Παλιάτος δὲν
μπορεῖ ἔνας βουκόλακα, ἀστεῖον νὰ
τὸν πῇ. Ἄν εἶσαι ἀξίος, τὸν πόλεμον
κηρύττεις· δὲν τὴν φῆς κατὰμουτρα
καὶ δὲν θὰ ὁμολήσῃς.

ΣΤΡΙΓΓΛΑ, Μὲ τέτοια τὴν ὑπόληψιν
δὲν μὲς τὴν ψαλακάνει. Τὰ λόγια
χάνονται, ἀλλὰ τὰ ἔργα δείχνουν τὴ
δύναμιν τοῦ καθενός.

(ΚΕ'—1300)

ΥΜΝΕ, Πρόσεξε, γιὰτὶ δῆχουμε τῆρι-
τῶν τῶν.

ΠΑΧΗΣ

(ΚΕ'—1301)

Μαῖος Πιερότης, Ρέπορτος, Κουκί-
τσα, Φαίδρα, ἀνταλλάσσομε ἕνα
τετραδιάκι μέσον "Διαπλάσεως".

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣΣΑ

(ΚΕ'—1302)

Ἀνακαλύψαι: Καταίγρας—"Ἡράκλειος
Νέος Δημοκράτης

(ΚΕ'—1303)

Γούλη Ἀσθῆ, Πουλί τῆς Καταιγίδος
"Ἀλκὴ Φλόρια, Φιλόσοφ, Κοίτη Ἀν-
θιμ, Μάγισσα, Μενεξεδένια... ὁ λόγος
ποὺς τῆς στήριξης τῆς θυμότητός σας;
... Προσημῶν (ΚΕ'—962) πὸς παρατε-
νεται τέλη Δεκεμβρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΕΡΟΔΕΣ

(ΚΕ'—1304)

Διαγωνισμός Μ. Μυστικῶν καὶ ἀγα-
θῶν καλλιτεχνικῶν καρτῶν. Προ-
θεσμία διήμητος. Συμμετοχὴ στὸν κα-
θὲνα διδραχμός. Βραβεῖα δέκα. Προ-
σημῶν ἀπ' ὅλους καὶ δλους γιὰ διήμητην.
(ΚΕ'—962).

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΕΡΟΔΕΣ

(ΚΕ'—1305)

Νανότα, Δέλια, χίλια εὐχαριστῶ· ἔ-
στειλα.—Δεῖλᾶ Χανονί, τί ἐκπλη-
ξῇ! "Εγγραφα. Πῆς στὴν Ζυλῆ Χανονί
πὸς τὴν παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐναγοῦσῃ.
Γιὰ τάλλα, χίλια εὐχαριστῶ.—Ἑλλη-
νική "Αναγέννησιν, Μόδρε Πιερότες,
"Ελληνόπουλο, ἔστειλα· λάβατε!

Μιμῶζα

(ΚΕ'—1306)

Ἡρώς τοῦ Ζαλόγγου, Ἀφροίμω
Κῦμα, εὐχαριστοῦμε ἔστειλαμε.

Φλόρα, Ἀσπὸν Κοινάκι

(ΚΕ'—1307)

Ἀπάχ, δὲν εἶναι τὸ Πατοῖνὸ Ναντάκι.
Ἀφοῦ δὲν ἀξίζει τίποτα, τί κά-
νεις τὸν καμπόσο;

Πλοίαρχος Νέμος, Γεωργόπουλος

(ΚΕ'—1308)

Επανερχόμενος εἰς τὴν Διαπλάσιαν
κίνησιν ἐπειτα ἀπὸ ἕνα χρόνον ἀπου-
σίας, χαιρετῶ δλους, ἰδιαίτερος δὲ τὴν
Μαλγάρια, Χιώτικη Βιολέττα, ΤΡΙΑΝ-
ΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ, Μενεξεδένια, Νεφέλην,
Μαριμένη Νεότην, Σανθὴ Νεράδα,
"Ονειρον Κόρρον, Georges Trip.

ΕΡΠΑΝΗΣ

(ΚΕ'—1309)

ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
Καρτῶν κομικῶν. Συμμετοχὴ μονό-
δραχμος. Βραβεῖα: 1) Ἀπάχηςδης

"Αθηνῶν, 2) Κόκκινη Μάσκα 3) Ροβί-
νσων. Δίσις: Χρ. Παπαδημητρίου, Γη-
ροκομίου 1, Πάτρας. Προθεσμία μη-
νιαία.

(ΚΕ'—1311)

Ἀνθρώπων, βέβαιος, τὸ λανθάνει
σθαί, ἀγαπήτῃ ἈΠΑΧΗΣΑ. Αἱ, μιά
ἀποτυχία παραπάνω στὸ τρομερὸ τα-
λάντο σου, μὴ σε ἀπογοητεύσῃ γιὰ
πάντα. Ἐανόχισες κι' ἔχει ὁ Θεός· ἀρ-
γότερα ἰσὺς βορῆς, πὸς ταχεῖς στήν
ἐκδίκησιν τῶν ποιοτήτων σου.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΟ ΜΠΟΥΚΕΤΑΚΙ

(Καθυστερήσασα).

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

συδρουμετὰ παρακαλοῦνται νὰ
δηλώσιν ἀμέσως τὴν νέαν των
διευθύνσιν εἰς τὸ γραφεῖον μας,
ἀποστέλλοντες καὶ δραχμ. 5 διὰ
τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταβίας.
Ἄλλως δὲν εὐθύνεσθα διὰ τὴν
ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων των.